

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. xv. Q[uod] ei dumtaxat licet adulari quem licet occidere: & q[uod]
tyrannus publicus hostis est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

maledicto/nomina nostra crediderit lacefcenda: ac temulentia
 turbulentus obtrectator temporū fuerit: eū pene nolumus sub-
 iugari/neq; durū aliquid neq; asperū sustinere: qm̄ si id ex leuita-
 te pcessit contemnendum est/si ab infania miseratione dignif-
 simū: si ex iniuria remittendum. Vñ integris omnibus hoc ad
 nostram conscientiam referat: vt ex psonis hominū dicta pefe-
 mus & vtrum pretermitti an exquiri debeant/censeamus. Ex
 quibus colligitur dictis hominū non moueri eum qui aut virtus
 amator est/aut iuris constitutioni obtēperans. Om̄e vafervi-
 tiū ridēti flaccus amico Tāgit. et admissus certū p̄cordia ludit.
 Familiare siquidem sapienti est: vt magno placet augustino po-
 tius a quolibet reprehendi/q̄ siue ab errante siue ab adulāte lau-
 dari. Nullus enim rephensor formidandus est amatori x̄itatis.
 Etenī aut iimicus reprehensurus est aut amic⁹. Si inimicus in-
 sultat/ferendus est. Amicus aut si errat: docēdus. Si doceat: au-
 diendus. Laudator vero & errans/confirmat errorē: et adularis
 illicit in errorem. At ergo rex fidelis: elect⁹ in beneplacito dñi
 relinquēs: si sapiāt regibus: & principibus iustitie: hūilitatis exē-
 plū & fortitudinis. Corripiet me iust⁹ in mīa: & increpabit me:
 oleū aut p̄ctōris nō impiguet caput meū. Cōsonat ei ethicus di-
 cens. Falsus honor iuuat/aut mēdax infamia terret. Q̄ nisi mē-
 dosum & mendacem?

¶ Q̄ ei dumtaxat licet adulari quem licet occidere: & q̄ tyran-
 nus publicus hostis est. Capitulum. XV

Verū tamen cui debetur hoc oleū p̄ctōris qd̄ reprobat p̄-
 ambulus regū fideliū: & ad qd̄ emēdum in fatuitate
 sua: exclusas x̄gies mittit enāgelicus sermo? Ei utiq; qui in sordibus est: & iusto dei iudicio sordescit āplius
 & vulgi opinione potius splendere appetit: q̄ charitatis operūq;
 eius feruere incēdio. Vñ & in secularib⁹ litteris cautū est: quia
 aliter cū amico: aliter viuēdū est cū tyranno. Amico utiq; adula-
 ri nō licet: aures tyranni mulcere licitū est. Ei nāq; licet adulari
 quē licet occidere. Porro tyrānū occidere nō mō licitū ē s; equūq;
 & iustū. Qui enī gladiū accipit: gladio dign⁹ est iterire. S; acci-
 pere intelligit q̄ eū ppria temeritate vsurpat non q̄ vtendi eo a
 dño accipit ptātem. Vtiq; qui a deo accipit potestātē/legib⁹ ser-
 uit/& iustitie & iuris est famul⁹. Qui x̄o eā vsurpat/ iura depri-
 mit/& voluntati sue leges submittit. In eū ergo merito armanē
 iura/qui leges exarmat/& publica potestas seuit in eū qui eia-
 curare nititur publicam manū. Et cum multa sint crimīa maie-

Horatius.

Quis debet
 velle poti⁹ rep̄-
 hēdi q̄ ab er-
 rāte vel adulā-
 te laudari.

ps. cxi.

Matth. xxv.
 Apocal. vlti.

Policratici de Curialiū nugis.

statis: nullū grauius est eo/ quod aduersum ipsum corpus iustitie exercetur. Tyrānus ergo nō modo publicū crimen/ sed si fieri posset plusq̄ publicum est. Si enim crimen maiestatis omnes persecutores admittit/ q̄tomagis illā quod leges premit: que ip[s]is debent imperatoribus imperare? Certe hostem publicū nemo vlascitur/ & quisquis eum non persequitur in seipsum & in totum reipublice mundane corpus delinquit.

¶ Explicit liber tertius.

¶ Incipit prologus in librum quartum.

ARdua quidem res est p[ro]fessio veritatis/ & que incurfantibus errorum tenebris: aut negligētia profitentis frequentissime vitatur. Quid enim verum sit: quis recte examinat rebus incognitis? Notitia autem rerum eo q̄ vias nō dirigit contemptoris: iustitie aculeos exacerbabat in penam delinquentis. Est ergo primus philosophandi gradus/ genera rerum: proprietatesq̄ discutere: vt quid in singulis verum sit prudenter agnoscat. Secundus vt quisq̄ id veritatis quod ei illuxerit fideliter assequatur. Hec autem philosophantium strata illi soli peruia est/ qui de regno vanitatis proclamat in libertatem qua liberi fiunt quos veritas liberavit: & spiritui seruientes colla iugo iniquitatis & iniustitie subdixerunt. Vbi enim est spiritus dei/ ibi libertas: metusq̄ seruilis vitiiq̄ consentiens exterminator spiritus sancti est. Porro spiritus est: qui loquitur veritatē in conspectu principum: nec erubescit/ & pauperes spiritu regib⁹ a teponit aut equat: & quos sibi fecerit coherere/ docet scire loqui/ & facere veritatem. Qui vero veritatem non vult audire vel loqui: a spiritu veritatis alienus est. Sed hec hactenus/ nunc in quo tyrannus differt a principe audiamus.

¶ I. Corin. iij.

¶ Explicit prologus libri quarti.

¶ Incipit liber quartus.